

Te iubesc ca și ieri, ca și mâine, mereu

Bogdan Boitan

Te iubesc ca și ieri, ca și mâine, mereu

Te iubesc ca și ieri, ca și mâine, mereu,
Ca un nor scuturat de furtuni din trecut,
Ca un fulger aprins te iubesc, ca un zeu,
Te iubesc cu ce am și cu tot ce-am pierdut.

Te iubesc ca un pom cu o creangă-n pământ,
Și cu alta înfiptă-ntr-un mal de apus,
Ca o frunză ce-și strigă tăcerile-n vânt,
Te iubesc cu ce-am scris și cu tot ce n-am spus.

Te iubesc ca un corb amuțit și stingher,
Într-un zbor nesfârșit spre un țărm interzis,
Când mă simt mai înalt, mai aproape de cer,
Te iubesc cu ce-am spus și cu tot ce-am omis.

Te iubesc ca un orb prin pustiu, rătăcit,
Căutând prin nisip pasul tău nelumesc,
Ca o stea fără cer pe un drum nesfârșit,
Te iubesc ca un rob... ca un zeu te iubesc!

@BFB